

Beste AVIISI-lezer,

De Estonia ramp kwam hard aan. Wie had gedacht dat zoiets mogelijk was in "onze" wateren. Via de ambassadeurs van de meeste Oostzee-landen heeft het bestuur haar medeleven betuigd en de hoop uitgesproken dat voldoende maatregelen getroffen worden om de kans op een herhaling tot een minimum terug te brengen.

Met een overtuigende meerderheid heeft het Finse volk zich uitgesproken voor de toetreding tot de EU. De hoge opkomst toont aan dat een referendum goed werkt in belangrijke situaties. Het is nu aan de volksvertegenwoordiging om toe te zien dat Finland onder goede voorwaarden en met een konstruktive houding aan de toekomst van Europa gaat meewerken.

Rune Frants

Paras AVIISI-lukija,

Autolautta Estonialle sattunut onnettomuus on järkyttänyt kaikkia. Kuka olisi uskonut, että sellainen on mahdollista "meidän" vesillämmme. Johtokunta on välittänyt myötätuntoaan lähes kaikille Itämeren maiden suurlähettiläille ja esittänyt toivomuksen tarpeellisten toimenpiteiden suorittamiseksi katastrofin uusiutumisen välttämiseksi.

Vakuuttava enemmistö Suomen kansalaisista äänesti Euroopan Yhteisöön liittymisen puolesta. Suuri äänestysprosentti osoitti, että neuvoo-antava kansanäänestys toimii hyvin tärkeissä asioissa. Nyt on eduskunnan aika huolehtia, että Suomi hyvin ehdoin ja rakentavasti osallistuu Yhdistyneen Euroopan hyväksi.

Rune Frants

KYLLÄ EUROOPALLE

Vakuuttava kyllä oli suomalaisten vastaus Euroopalle 16. lokakuuta toimitetussa neuvoo-antavassa EU-kansanäänestyksessä. Äänestä-jiltä kysyttiin, tuleeeko Suomen liittyä Euroopan unionin jäseneksi neuvotellun sopimuksen perusteella.

Kansanäänestys oli toinen Suomen historiassa. Vuonna 1931 suoma-laisilla oli tilaisuus ilmaista kantansa alkoholin kieltolaista. 70 pro-senttia halusi kumota kieltolain.

Kansanäänestyksessä enemmistö äänestäjiä tuki Suomen liittymistä Euroopan unionin jäseneksi ensi vuoden alussa. EU-jäsenyyden puolesta äänesti 1,6 miljoonaa ja jäsenyyttä vastaan 1,2 miljoonaa kansalaista. Kyllä-ääniä kerääntyi 57 prosenttia ja ei-ääniä 43 prosenttia hyväksytyistä äänistä. Kansanäänestykseen osallistui 2,8 miljoonaa kansalaista ja äänestysprosentti oli 74 prosenttia. Jäse-nyyden kannattajia oli noin 400 000 enemmän kuin vastustajia eli ero oli 14 prosenttia. Ulkosuomalaisista äänesti vain joka kymmenes. Alankomaissa äänestäjiä oli 421, joista 293 naista ja 128 miestä.

Kyllä-äänien voitto numeroin 57-43 kansanäänestyksessä oli selvä ja yksiselitteinen tulos Suomen EU-jäsenyyden kannalta. Kokonais-tuloksen taakse peittyi kuitenkin selvä kahtiajako, sillä maantieteel-linen jako EU-ratkaisussa oli yllättävän jyrkkä. Kansan-äänestyksen tulokset näyttävät, että Etelä-Suomi, varsinkin Helsingin seutu ja lähes kaikki etelän kaupungit tukivat vahvasti EU-jäsenyyttä. EU-äänestyskartta näyttää ei-äänien olevan voitolla maaseutu-Suomen ja keskustapuolueen vihreillä valta-alueilla. Tämä on aiheuttanut kahtia-jakoa myös keskustapuolueessa, jossa maataloustuottajien keskus-liitto (MTK) näyttää jakaantuneen kahteen rintamaan. Järjestö ilmoitti kuitenkin kunnioittavansa kansanäänestyksen tulosta. Tämä merkit-see voittoa pääministeri-keskustapuolueen puheenjohtaja Esko Aholle, jonka hallituksen ajamalle EU-jäsenyydelle puolue näin tiukan paikan tullen lupaa antaa tukensa.

Presidentti Martti Ahtisaari tulkitsee tuloksen siten, että selvä enem-mistö haluaa Suomen liittyvän Euroopan unionin jäseneksi ja tulos sitoo eduskuntaa, presidenttiä ja hallitusta. Ennen tämän lehden pai-noon menoa eduskunnassa vaadittu kahden kolmanneksen enem-mistö on jo ilmoittanut tukevansa jäsenyyttä.

Kyllä-äänien voiton ratkaisivat kaupungit ja kaupunkimaiset maalais-kunnat, joissa EU-jäsenyyden puolesta kertyi 63 prosenttia äänistä. Varsinkin pääkaupunkiseutu tuki vahvasti EU-jäsenyyttä, puoltajia oli 70-80 prosenttia äänestäjistä. Suurin osa maalaiskunnista vastusti jäsenyyttä. Ei-äänien osuus oli niissä 55 prosenttia. Jäsenyyttä kan-nattavia maalaiskuntia löytyi lähinnä Etelä-Suomesta. Myös kaakkois-Suomen kaupungeista löytyi EU-kannattajien leiri, itärajan läheisyys ja vientitaloudelliset seikat selittänevät korkeat kyllä-luvut. Pohjoisem-mat kunnat itärajalla olivat kuitenkin jäsenyyttä vastaan. Suomalaisil-le oli annettu tilaisuus pohtia kansanäänestystä edeltäneen kansalli-sen keskustelun aikana EU-jäsenyyden merkitystä Suomelle. Hallitus oli varannut yli kolme miljoonaa guldenia EU:n puolesta- ja vastaan-kampanjoiden käyttöön.

Tiedotusvälineistä oli tulvinut jatkuvasti Unioniin liittyvää aineistoa ja neolivat täynnä väittelyitä kyllä- ja ei-ihmisten välillä. Ehkäpä tiedosta oli ylitarjontaa ja se saattoi monimutkaistaa valintaa ja moni teki liiallisen tiedon viidakossa ratkaisunsa muilla perusteilla - vaikkapa tunnepohjaisesti. EU-jäsenyys on herättänyt omat pelkonsa, jotka ovat voineet vaikuttaa EU-vastaiseen kantaan. Pelätään kulttuurien liiallista yhdenmukaistamista, sosiaaliturvan, statussymbolien - oman lipun ja oman rahan menetystä - tai metsien, kalavesien, kesämökki-tonttien menetystä ulkomaalaisille, mafian ja huumeaineiden vapaata maahantuloa. Jotkut arvelevat Suomen sijaitsevan liian syrjässä Brysselistä, jotta se otettaisiin siellä vakavasti.

EU:n puoltajat olivat ennen kaikkea Sdp:n ja kokoomuksen kan-nattajia. Puoltajien kärjessä oli politiikan ja talouden johtajia. Naiset näyttävät tilastojen mukaan auttaneen osaltaan kyllä-äänien voittoon. Poikkeuksellisen aktiivisesti olivat liikkeellä myös nuoret. Euroopan unionia tuskin kukaan pitää minään paratiisina, ehkäpä kuitenkin parempana vaihtoehtona, jonka jäsenyys soisi Suomelle paremmat talous- ja turvapoliittiset edellytykset.

Suurin osa maanviljelijöistä oli odotetusti vastaan. He pelkäävät maa-taloustuotteiden hintojen ja tukien rajua laskua ja halvan ruoan vir-taamista muualta Euroopasta Suomeen. Myös vasemmisto ja vihreät olivat EU-kielteisiä. Samoin vanhemmat henkilöt olivat vastaan.

Parin kuukauden kuluttua Euroopan unioni ulottuu Venäjän rajalle asti. Näin Suomi tuo uuden ulottuvuuden EU:n ulkopolitiikkaan. Tähtien lukumäärä - kaksitoista - EU:n logossa jää kuitenkin ennalleen, vaikka Suomi liittyykin EU:n jäseneksi. Ne eivät edusta nykyistä kahtatoista jäsenvaltiota - vaan ovat vanha yhtenäisyyden symboli.

Ja lopuksi meille Alankomaissa asuville suomalaisille tärkeä seikka - ensi vuoden alusta lähtien voimme viimeinkin keskustella hollanti-laisten kanssa samalla tasolla.

Terttu Jansen-Heikurainen

JA TEGEN EUROPA

De Finnen hebben overtuigend 'ja' tegen Europa gezegd. Zij stemden op 16 oktober in een referendum over toetreding tot de Europese Unie. Een ondubbelzinnige meerderheid van 57 procent van de Finnen koos voor de Europese Unie.

Het referendum over de EU is de tweede volksraadpleging in de Finse geschiedenis. In 1931 konden de Finnen zeggen of het verbod op alcohol moest worden afgeschaft. Ruim 70 procent stemde toen voor.

Nu spraken 1,6 miljoen Finnen zich uit voor toetreding tot de Europese Unie per 1 januari 1995. 1,2 miljoen burgers stemden tegen het lidmaatschap. Het totaal aantal ja-stemmen was 57 procent en de nee-stemmen bedroegen 43 procent. 2,8 miljoen Finnen oftewel 74 procent van de bevolking nam deel aan het referendum. De ja-stemmen wonnen met ongeveer 400 000 stemmen van de nee-stemmen, een verschil van 14 procent. 10 procent van de Finse burgers in den vreemde nam deel aan het referendum. In Nederland stemden 421 Finnen waarvan 293 vrouwen en 128 mannen.

De meerderheid van 57 procent tegen 43 procent in het referendum was duidelijk en overtuigend voor de toetreding. Achter deze cijfers is het land echter geografisch drastisch verdeeld door ja- en nee-stemmen. De resultaten van het referendum maken duidelijk dat Zuid-Finland, vooral de omgeving van Helsinki en bijna alle steden in het zuiden van Finland voor de toetreding tot de Europese Unie zijn. Helsinki en de omgeving van de hoofdstad stemden 70-80 procent voor. In midden en noorden van Finland waar de regerende Centrum Partij, traditioneel de boerenpartij, een trouwe aanhang heeft, was de meerderheid van de stemmers tegen.

De Finse president Martti Ahtisaari noemde de uitkomst van het referendum "moreel en politiek bindend voor parlement, president en regering". Voor het verschijnen van dit blad moest het parlement nog over de toetreding stemmen maar al eerder heeft de meerderheid van de parlementariërs (tweederde is voldoende) gezegd zich aan de uitkomst van het referendum te zullen houden.

Finnen hadden voor de volksraadpleging ruim gelegenheid gehad voor een publieke discussie in de media over de betekenis van het EU-lidmaatschap voor Finland. De overheid had ruim drie miljoen gulden uitgetrokken voor de campagnes voor en tegen toetreding. Misschien was er te veel informatie en dat maakte de keuze nog moeilijker. De ex-president Mauno Koivisto meende bijvoorbeeld dat het onderhavige onderwerp te ingewikkeld is voor de volksraadpleging.

De meest fervente voorstanders van het EU-lidmaatschap komen uit achterban van de socialistische en conservatieve partij. Ook de meeste Finse beroeps politici, vakbonden en industrie zijn voor toetreding. Volgens een onderzoeksbureau zouden veel vrouwen hebben vóórgestemd. Ook van de jongeren hebben opvallend veel zich voor de toetreding uitgesproken. Ze geloven dat het lidmaatschap van de Europese Unie de Finse economie en veiligheid ten goede zal komen.

De boeren waren bijna in zijn geheel tegen de EU. Zij vrezen dat landbouwprijzen en -subsidies drastisch zullen dalen als Finland toetreedt tot de EU. Ook de Groenen en de Linkse Liga waren tegen zoals veel oudere mensen. Sommige tegenstanders waren bang dat ze in de EU hun verworven sociale voorzieningen, statussymbolen - als de eigen Finse vlag en de eigen munt zouden verliezen of dat het afgelegen Finland dat tenslotte aan periferie van West-Europa ligt niets in Brussel te zeggen zal hebben.

In ieder geval biedt Finland de Europese Unie een nieuwe dimensie voor de buitenlandse politiek. Deze krijgt voor het eerst een grens van ruim 1200 km met Rusland. Maar het aantal sterren op de EU-logo verandert niet. Ze staan niet immers voor de twaalf huidige lidstaten maar zijn een oud symbool voor eenheid.

En tenslotte - belangrijk voor de Finnen die in Nederland wonen - eindelijk kunnen we in gezelschap van Nederlanders "op gelijke voet" met elkaar praten.

Terttu Jansen-Heikurainen

SUURLÄHETYSTÖ TIEDOTTAA

KANSANÄÄNESTYS 1994; ENNAKKOÄÄNESTYS HOLLANNISSA

Rotterdam	7.10.	67 äänestäjää
Amsterdam	6.10.	85 äänest.
	5.10.	<u>61 äänest.</u>
		146 äänestäjää
Den Haag	5.10	36 äänest.
	6.10.	20 "
	7.10.	39 "
	8.10.	<u>113 "</u>
		208 äänestäjää
		421 äänestäjää

Hollannissa äänestysprosentiksi tuli 35 % kun maassa arvioidaan asuvan 1200 - 1250 äänioikeutettua Suomen kansalaista. Enemmistö äänestäjistä oli naisia, 293 naista ja 128 miestä.

Kotimaan äänioikeutetuista 74% kävi äänestämässä. Kokonaisäänestysprosentiksi, johon on laskettu mukaan ulkomailla asuvien äänestysaktiivisuus, tuli 70,8 %. Enemmistö suomalaisista kannattaa maan liittymistä Euroopan unionin jäseneksi. Neuvoo-antavassa kansanäänestyksessä jäsenyyden puolesta äänesti 57 prosenttia ja sitä vastaan 43 prosenttia. Kansanäänestys oli neuvoo-antava, ja lopullisen ratkaisun tekee eduskunta.

MONITOIMITILA VUOKRATTAVANA

suurlähetystön virka-aikana. Monitoimitilan pinta-ala n. 120 m². Tiedustelut Suomen suurlähetystö, Haag, puh. 070-3469754.

MULTIFUNCTIONELE RUIIMTE TE HUUR

Ambassade van Finland te Den Haag, tijdens kantooruren. Oppervlakte ca. 120 m². Voor verdere inlichtingen tel. 070-3469754.

VERSLAG BESSENPLUKMIDDAG 2.10.1994 BIJ HOLTEN

Omstreeks 11.00 uur vertrokken wij vanuit Purmerend richting Holten. Het beloofde een zonnige dag te worden, wat helaas niet alle jaren het geval is geweest.

Halverwege de route, bij Amersfoort werden we dan toch nog onaan-genaam verrast door een forse regenbui waarmee onze "eenarmige" ruitenwisser grote moeite had.

Zouden de weervoorspellers het dan toch weer eens mis hebben, terwijl zo'n "bessenplukgebeuren" in de open lucht toch valt en staat met het weer?

Optimistisch blijven dachten wij, en inderdaad, in de omgeving van Deventer was het alsof het nooit geregend had, zowaar een echte fraaie herfstdag!

De lokatie hotel/restaurant 't LOSSE HOES, nog bekend van vorig jaar was goed aangegeven en derhalve makkelijk te vinden.

Tegen 13.00 uur arriveerden de eerste "plukkers", veelal herkenbaar voor ons door het horen van zowel de Finse taal als het Nederlands. Omdat de diverse zalen van het restaurant gezellig vol zaten met bezoekers van andere "pluimage" was de taal een makkelijk herken-ningpunt.

De opkomst was goed te noemen, ca. 36 volwassenen en enkele kinderen, ook leden afkomstig uit België die zich de moeite hadden getroost een grote afstand af te leggen om bij ons bessen te plukken.

De zaal waar wij ons zouden verzamelen was niet aangegeven i.t.t. vorig jaar doch dit regelde zich vanzelf.

Dit keer werden wij verwezen naar een ruimte op de begane grond waar een pianist zorgde voor de vrolijke noot in een huiselijke omgeving. Om problemen door de drukte bij binnenkomst van de leden te voorkomen besloten wij nadat de deelnemers een zitplaats hadden gevonden, direct af te rekenen zodat het "zakelijke gedeelte" met het restaurant snel was afgehandeld.

Gelukkig had ik mijn trouwe "Marimekko-tas", eens een verjaardagsgeschenk van Yvonne bij me, want terwijl zij afrekende liep ik als "kassier" achter haar aan en deed het ontvangen geld in een voorvak apart, een feilloos systeem want bij het afrekenen klopte het bedrag tot op de cent nauwkeurig.

Omdat rond 13.45 uur nog niet iedereen die zich opgegeven had was komen opdagen kregen diverse "bessenplukkers" al de kriebels en vroegen of ze alvast mochten vertrekken.

In overleg besloten Yvonne en ik in ieder geval te wachten tot het opgegeven aantal compleet was.

Zij, die wilden, konden reeds vertrekken naar een afgesproken punt in het bos dat volgens deelnemers die er vorig jaar waren geweest, makkelijk was terug te vinden!

Om ca. 14.00 uur waren, op 2 personen na de laatste deelnemers (door fileverkeer opgehouden) gearriveerd, langer wachten had geen zin meer (en naar achteraf ook bleek terecht) dus besloten wij met de laatste groep naar het afgesproken punt te rijden.

Daar aangekomen was niemand te zien van de eerder vertrokken groep en waren ze of de weg kwijt of hadden een andere plaats ontdekt zodat de groep anders dan vorig jaar, uiteen was gevallen.

Op zich jammer, maar het belangrijkste in dan toch dat iedereen voldoende bessen kon vinden en genoot van de mooie omgeving!

Op de plaats waar wij waren was het aanbod aan bessen ruimschoots voldoende en konden we daarom voldaan rond 16.00 uur richting 't LOSSE HOES rijden alwaar de befaamde koffietafel zijn opwachting maakte. Door verplichtingen elders konden wij helaas niet deelnemen aan het buffet.

Tuula Kusters en haar gezin waren ook aanwezig zodat in ieder geval een lid van het bestuur bereikbaar was indien er nog enige vragen zouden zijn. Zo kon jong tot oud deelnemen aan een jaarlijks terugkerend gezellig familie-evenement in een mooie en BESrijke omgeving!!

Wij hopen dat dit U nieuwsgierig genoeg maakt om volgend jaar ook eens te komen kijken/plukken!

Rene Souweine

EEN EMMER VOL MET VOSSEBESSEN - MAAR WAT DAN???

Je kunt van vossenbessen een soort jam maken. Deze jam is niet te zoet en dient als basis voor verschillende lekkernijen, maar je kunt hem ook zo bij wild of rood vlees serveren.

JAM
3 liter vossenbessen
1/2 liter water
1 kg suiker

Kook de bessen in het water ca. 15 minuten. Schep het schuim eraf en haal de pan van het vuur. Voeg de suiker toe en roer tot de suiker gesmolten is - 15-20 minuten. Dan is de jam afgekoeld en een beetje dikker geworden. Doe de jam in schone potten en sluit ze meteen.

VOSSEBESSENKWARD

1 kuip kwark
1 dl slagroom
2 dl vossenbessenjam
suiker naar smaak

Klop de slagroom. Meng de kwark met de vossenbessenjam en geklopte slagroom. Voeg erbij suiker naar smaak. Laat afkoelen voor het serveren.

"VOSSEBESSENVLAAI"

250 g margarine
4 el suiker
2 koffiekopjes melk
2 eieren
5 tl bakpoeder
ca. 8 dl bloem
vossenbessenjam

Klop de margarine met de suiker. Voeg er de eieren kloppend stuk voor stuk bij. Roer snel de melk en de meel met de bakpoeder erbij. Doe het deeg op een ovenplaat (strijk glad met een spatel). Bedek het deeg met de jam en bak 200°C ca. 30 minuten.

VOSSEBESSENPAP

1 1/4 liter water
4 dl vossenbessen
1 1/2 dl suiker
1 1/2 dl griesmeel
1/2 el aardappelmeel

Stamp de bessen en kook ze in water 10-15 minuten tot ze lichter van kleur worden. Schep de schilletjes uit het water en kook het water opnieuw. Voeg de suiker en griesmeel toe en kook zachtjes ca. 15 minuten. Bind de gare pap met in een beetje water gemengd aardappelmeel, laat een tijdje afkoelen, klop glad en serveer met melk.

Recepten verzameld (maar niet allemaal uitgetest) door Auli.

MUMMOLASTA SÄÄTIÖKSI

Tässä lehdessä on pari kertaa kerrottu Mummolasta. Sehän on Suomalaisen Naisen Päivillä toissa vuonna kiteytetty ajatus meidän suomalaisten omasta paikasta, jonne voimme yksin tai ystävinemme mennä viikonlopuiksi, lomiksi, kursseille ja aikanaan myös asumaan. Viime keväänä tehtyyn mielipidetiedusteluun saimme lähes neljä-kymmentä positiivista vastausta. Niiden siivittämänä Mummola-toimi-kunta päätti ottaa ratkaisevan askeleen eteenpäin: olemme virallista-neet toimintamme perustamalla säätiön.

Säätiön nimi on STICHTING FINS SOCIAAL-CULTUREEL WERK. Nimi on tarkoituksella yleispätevä, sen alla voimme järjestää ja harjoittaa kaikkea sosiaalista ja kulttuuritoimintaa meidän suomalaista synty-perää olevien ja läheistemme hyväksi.

Säätiön ensimmäisen johtokunnan muodostaa Mummola-toimikunnan jäsenet. Johtokunnan puheenjohtaja on Marjatta Taskinen, kotipaikka Delft, sihteeri Pirkko van Bruggen, Heemstede, rahastonhoitaja Monica Nyström, Eindhoven ja muut jäsenet Tessa Lausas, Oudendijk ja Marjut van Winden-Suvisaari, Den Haag. Johtokunta kokoontuu vähintään neljästi vuodessa.

Seuraava vaihe suuren haaveemme toteuttamisessa on armoton varojen keruu!. Ilman rahaa emme pysty tekemään juuri mitään -muuta kuin kokoontumaan! Siksi kuulutamme kaikkien kanavien kautta itse kutakin ryhtymään säätiön tukijaksi. Sopiva tapa tukea on vuotuinen lahjoitus, esimerkiksi f 100,- , mutta myös muut rahalahjoitukset, sekä suuret että pienet, ovat tervetulleita. Säätiön pankkitili on ABN-AMRO 47 38 68 792, EINDHOVEN. Kaikille tukijoille - säätiöllähän ei ole jäseniä - toimitetaan vuosittain säätiön toimintakertomus. Ilmoita siis selvästi nimesi ja osoitteesi.

Voit halutessasi tilata sihteeriltä kopion säätiön säännöistä f 5,- maksua vastaan, joka toimitetaan pankkitilille. Johtokunta ottaa myös ilolla vastaan toivomuksia, ideoita ja ehdo-tuksia varojen keräämiseksi, toiminnan järjestämiseksi jne. Toimita ajatuksesi kirjallisena sihteerille allaolevaan osoitteeseen tai muille johtokunnan jäsenille, kirjallisena siksi, etteivät ajatuksesi haihdu taivaan tuuliin! Johtokunnan kaikkien jäsenten nimet ja osoitteet löydät jäljempänä seuraavan hollanninkielisen säätiöstä kertovan kirjoi-tuksen lopusta.

Ryhdytäänpä puhaltamaan yhteiseen hiileen niin eiköhän siitä saada kunnon roihu aikaan! Palataan taas asiaan tämän lehden palstoilla.

Stichting Fins sociaal-cultureel werk,
psta Pirkko van Bruggen, sihteeri
Jan Steenlaan 7
2102 BE Heemstede

STICHTING FINS SOCIAAL - CULTUREEL WERK

Tijdens de Finse Vrouwendagen, alweer twee jaar geleden, ontstond er een idee om te onderzoeken welke oudedagsvoorzieningen er voor mensen van Finse afkomst hier in Nederland en hun relaties gereali-seerd kunnen worden. Waar verblijven we als we alleen komen te staan, oud zijn en misschien ook ons aangeleerde Nederlands kwijt-raken? Wie helpt ons dan? We hebben een eigen plaats nodig!

In de loop van de tijd heeft een werkgroep zich over deze idee gebogen. Dat buigen heeft geresulteerd in het oprichten van de STICHTING FINS SOCIAAL - CULTUREEL WERK op 23 september 1994.

Het doel van de stichting wordt in de stichtingsakte als volgt gefor-muleerd: Het verrichten van werkzaamheden op sociaal en cultureel gebied voor en ten behoeve van buiten Finland verblijvende personen van Finse afkomst en hun relaties en het organiseren en bevorderen van activiteiten op ander gebied ten behoeve van deze personen en voorts al hetgeen met een en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin des woords.

Met deze naam en dit doel wil het bestuur van de stichting duidelijk maken dat al het mogelijke op sociaal en cultureel gebied onderdak kan krijgen bij deze stichting. Te denken valt aan bijvoorbeeld het in kaart brengen van ouderen van Finse afkomst in Nederlandse bejaar-den- en verzorgingstehuizen, het organiseren van dansavondjes, cursussen e.d. met het uiteindelijke doel, een eigen plaats. Met een eigen plaats wordt hier bedoeld een ontmoetingsplaats waar de activi-teiten gehouden kunnen worden en waar men bijv. een weekeinde kan doorbrengen op z'n Fins. In de toekomst moet het mogelijk worden e.e.a. te koppelen met sociaal werk.

Maar, beste lezers, U begrijpt het al: zonder geld kan het bestuur niets (behalve vergaderen). Daarom zijn alle donaties welkom, groot en klein. De donateurs ontvangen jaarlijks een verslag van de stichtings-activiteiten. Ook ideeën zijn welkom, het liefst schriftelijk zodat ze meteen bewaard blijven. Op aanvraag krijgt U de kopieën van de statuten toegestuurd tegen een vergoeding van f 5,-.

Uw donaties kunt U overmaken op de rekeningnr. ABN-AMRO 47 38 68 792 t.n.v. Stichting Fins sociaal-cultureel werk, Eindhoven. Stuur Uw ideeën en Uw aanvraag voor de statuten naar de secretaris en maak het bedrag van f 5,- over op de voornoemde rekening.

Tot slot: Het bestuur van de Stichting Fins sociaal-cultureel werk hoopt op veel reacties van allen die Finland en de Finnen een goed hart toedragen.

Marjatta Taskinen, voorzitter
Waterringsevest 17
2611 AV Delft

Pirkko van Bruggen, secretaris
Jan Steenlaan 7
2102 BE Heemstede

Monica Nyström, penningmeester
Damhouderstraat 11
5652 VK Eindhoven

Tessa Lausas, lid
Dorpsweg 12
1631 DD Oudendijk

Marjut van Winden-Suvisaari, lid
Haverkamp 132
2592 BK Den Haag

FILOSOFIAN TOHTORI LAURA KOLBE KIRJOITTAO HISTORIAN - TUTKIMUKSEN NYKYTILASTA ALANKO- MAISSA.

PIENI KANSA, SUURI MENNEISYYS. Osa 1.

Kun Eurooppa alkoi toipua sodasta raskaiden jälleenrakennusvuosien jälkeen, alettiin maanosan maiden historiallista roolia hahmottaa uudelleen. Se olikin välttämätöntä kaksinapaiseksi muuttuneessa maailmassa, jossa suurvaltastatuksen määrittä sodan lopputulos. Vanhat eurooppalaiset imperiumit hajosivat ja menettivät asemansa uusille suurvalloille, Neuvostoliitolle ja Yhdysvalloille. Historia, menneisyys ja perinne, mikäli niiden nähtiin johtaneen suoranaisesti sotaan, olivat usiemmissa maissa painolastina. Erityisesti sodan hävinneissä maissa voittajavaltioiden johdolla suoritettu "uudelleen-kasvatus" vaikutti suuresti kulloisenkin maan historiakäsitykseen ja yhteiskunnalliseen suuntautumiseen vuoden 1948 jälkeen.

Sodan jälkeen syntyi poliittisen itsenäisyytensä säilyttäneiden kansojen keskuudessa huoli pienten valtioiden häviämisestä ja liittämisestä harvoiksi suurvalloiksi, kuten asian meillä formuloi "nyky-hetken ahdistavimmaksi kysymykseksi" professori Arvi Korhonen vuonna 1951 ilmestyneessä, Historian Ystävään Liiton toimittamassa teoksessa Pienet kansat maailmanhistoriassa. Kirjassa kuvattiin laajalti ja synteinomaisesti pienten eurooppalaisten kansojen korvaamatonta merkitystä niin tieteen, taiteen kuin taloudenkin alalla. Tekstien taustalla näkyy sekä sodan jälkeisiä vuosia leimannut ahdistus että orastava tulevaisuuden usko. Siihen viittasi kirjan päätös-luku, Aarne A. Koskisen laatima pienet kansat Euroopan suurentajina.

Pieniksi valtioiksi ajanjakson mittapuun mukaan luettiin Skandinavian maat, Alankomaat, Belgia sekä osin Sveitsi. Esikuvallisina pidettiin antiikin "pieniä maita" kuten foinikialaisia, etruskilaisia ja kreikkalaisia. Vielä vuosisadan vaihteessa ja Suomen itsenäisyyden ensimmäisten vuosikymmenten ja viime sotien aikana Suomen kansallista ole-massaoloa verrattiin Hellaaseen. Kreikkalaisten urhea taistelu persialaisia vastaan tarjosi sopivan esikuvan aikana, jolloin Venäjä-Neuvostoliiton uhka koettiin voimakkaimmillaan.

Maantieteellisesti pieni, mutta hengenälältään suuri Alankomaat, jolla oli takanaan loistava menneisyys, tarjosi Suomelle toisenlaisen analogian vuoden 1945 jälkeisessä tilanteessa. Molemmilla oli takanaan urhea taistelu olemassaolosta suurta naapuria vastaan. Tätä painotti valtiosääntöoikeuden professori, itsekin eurooppalaisen federalismin asiaa 1940-luvulla ajanut Erik Castrén, joka artikkelissaan totesi: "Sankarillinen itsenäisyyttä taistelu Espanjan yllherruutta ja sotilaallista ylivoimaa vastaan sekä sittemmin käydyt lukuisat sodat eri suurvaltoja vastaan, kuten Ranskaa ja Englantia ja nyt viimeeksi toisen maailmansodan aikana Saksaa vastaan osoittavat, että isänmaanrakkautta ja vapaudenaatetta pidetään suurella arvossa Alankomaissa. "Castrén alleviivasi hollantilaisten saavutuksista sota-aidon ja oikeudellisen ajattelun, erityisesti kansainvälisen oikeuden kehittämisen.

Menetettyään mahtiasemansa eurooppalaisessa suurvaltapelissä 1800-luvulla Alankomaat oli onnistunut pysymään ensimmäisen maailmansodan aikana neutraalina. Alankomaat oli onnistunut säilyttämään sekä taloudellisesti johtavan että poliittisesti keskeisen aseman toisen maailmansodan jälkeisessä Euroopassa. Tulppaani-turismia, huumeita ja prostituutiota lukuunottamatta kuva on Alanko-maista pysynyt Suomessa kapeana, joskin EY-keskustelu pakottaa meidät jälleen tutustumaan uudelleen tähän kooltaan pieneen, mutta merkitykseltään isoon maahan. Korhosen, Castrénin ja kumppaneiden viitoittamalle tielle - Alankomaiden ottamisesta Suomen esikuvaksi - ei ollut tungosta erityisesti 1960-luvun jälkeen, kun suomalaisen poliittinen ja kulttuurinen uusorientaatio alkoi selvemmin viitoittaa idän tielle.

Kylmän sodan aikana Alankomaat sijoittui selvästi länsileiriin. Kun maa vielä ennen sotaa oli ollut ulkopoliittisesti puolueeton, suunta vuoden 1945 jälkeen oli toinen. Benelux-maiden yhteistyö oli tiivistynyt jo sodan aikana, mutta hedelmät korjattiin vasta myöhemmin. Mailla oli keskeinen rooli Pohjois-Atlantin puolustusliiton eli NATO:n synnyttä-misessä. Tulliunioni 1948 rakentui Benelux-maiden varaan, samoin Euroopan Talousyhteisön perustaminen kymmenen vuotta myö-hemmin. Tälle vuosikymmenelle sijoittui myös Alankomaiden suurim-man koloniaalisuhteen purkaminen, Indonesian itsenäistyminen.

Alankomaiden uusi ulkopoliittinen kansainvälisestäikin merkittävä tuleminen sijoittui sotien jälkeisiin vuosikymmeniin. Tässä suhteessa se onnistui "pienellä antavana maana" profiloitumaan Suomea paremmin kaksinaapaistuneessa maailmassa. Kun naapureista Saksa keskittyi jälleenrakennukseen ja Ranska ja Iso-Britannia impe-riumiensa rajojen uudelleenluomiseen, tarjotui Benelux-maille kuin itsestään välittäjän ja aloitteentekijän rooli uudessa kansainvälis-poliittisessa tilanteessa Euroopassa. Ei ole sattumaa, että nyt 1990-luvulla, kun Eurooppa uudelleenstrukturoiduu, kaikkien huulilla olevat kaupunginnimet Bryssel ja Maastricht sijaitsevat tällä alueella ja Alankomaiden pääministerille Ruud Lubbersille povataan Euroopan Yhteisössä loistavaa tulevaisuutta.

On mahdollista, että tulevien vuosisatojen hollantilaiset historioitsijat rinnastavat vuodet 1948-1992 kolmesataa vuotta aikaisempiin "kultavuosiin", kuten Alankomaissa kutsutaan itsenäistymistä (1648) seuranneita vuosikymmeniä. Tällöin yhdistyneet Alankomaat olivat pienuudestaan huolimatta - suursodan seurauksena - eräs maanosan taloudellisesti ja kulttuurisesti johtavia maita.

Kun esitin tämän näkemyksen Amsterdamin yliopiston modernin historian professorille J.C.H. Blomille, hän naurahiti. Blom korosti, että historialla ja historiankirjoituksella ei Alankomaissa ole enää viime aikoina ollut poliittisesti osoittelevaa roolia. Historia ei enää ole ase, jota käytetään sisäpoliittisessa taistelussa, kuten se oli vielä 1940- ja 1950-luvuilla. Tällöin historiasta etsittiin vastauksia traumaattisen saksalais-miehityksen syihin ja seurauksiin. Historiallista tietoa tarvittiin myös silloin, kun Indonesia-kysymys jakoi kansan poliittisesti kahtia. Imperialismin purkua puivat ahkerasti myös ammattihistorioitsijat ja heidän tutkimustuloksiaan hyödynsivät poliitikot.

Kun tänään naapurimaissa ja erityisesti Saksassa kiehuu, Alankomaissa historian suuret erimielisyydet on haudattu kansallisen konsensuksen nimissä. Blom vahvistaa, että poliittinen, instituutioiden vallankäyttöön suuntautunut historiankirjoitus on menettänyt sen merkityksensä, joka sillä oli vielä pari vuosikymmentä sitten. Sosiaalhistoria, jolla maassa on vahvat perinteet, on säilyttänyt asemansa ja menestynyt kansainvälisestäikin mitattuna hyvin. Esimerkiksi Amsterdamin yliopiston tohtorintutkintoon johtava sosiaalitieteiden ja antropologian jatkokoulutus on viimeisen parin vuoden aikana järjestetty uudelleen siten, että tutkintoa suorittamaan houkutellaan myös nuoria vastavalmistuneita kaikkialta maailmasta, myös Suomesta.

Parhaiten viime vuosien aikana on menestynyt mentaliteettien tutkimus, kulttuuriantropologia ja taiteiden tutkimus. Historiallinen antropologia kiinnostaa nyt myös suurta yleisöä. Kysymykseeni siitä, onko näin vanhalla, vauraalla, omavaraisella ja itsestään selvästi eurooppalaisella maalla tänään "identiteettiongelmaa", Blom vastaa myönteisesti. "Eurooppalaisuus" sellaisenaan ei niinkään kiinnosta alankomaalaisia, jotka itsestään selvästi ovat aina olleet maanosan sydämessä ja siksi skandinaavistyyppiseen pohdintaan ("kuuluako Eurooppaan vai ei") ei täällä ole tutkimuksellista tarvetta.

Sotien jälkeinen nopea taloudellistekninen kehitys, lisääntynyt kansainvälinen vuorovaikutus ja erityisesti Yhdysvaltojen kulttuuris-kielellinen dominanssi huolestuttavat kansallista integriteettiään varjelevia hollantilaisia. Toinen, edellistä räjähdysalttiimpi, ja siksi enemmän pinnan alla kytevä kysymys koskee maassa olevien siirto-laisten, pakolaisten ja ulkoeurooppalaisten maahanmuuttajien vaikutusta hollantilaiseen kulttuuriin ja yhteiskuntaan ja siten myös perinteiseen alankomaalaiseen identiteettiin.

Kuten asia Alankomaissa on muotoiltu, maanosan ulkopuolelta tulleiden muuttajien oma vahva kulttuuritausta, uskonnollisuus (usein islam) ja yhteenkuuluvuus ovat ikäänkuin pakottaneet myös alanko-maalaiset tiivistämään rivejään ja selvittämään omaa ominaislaatuaan ja erityipiirteitään. Siksi selvästi voi lukea huolen siitä, miten yhä kasvava määrä siirtolaisia tulee sopeutumaan Alankomaihin, miten he omaksuvat tšekäläisen kulttuurin, elämäntavan, arvot ja moraalin ja yhdistävät ne omaan kulttuuritaustaan.

Onneksi menneisyydestä näkyy valoa: juutalaiset tuodaan usein esille sellaisina "vierasmaalaisina", jotka täydellisesti ovat onnistuneet sulautumaan maahan, sen elämään ja elinkeinoihin -jopa muo-dostamaan keskeisiä eliittiryhmiä- menettämättä omaa ominais-laatuaan, uskontoaan ja tapojaan. Hollantilaista kulttuuri- ja talous-historiaa ei voi ymmärtää tuntematta juutalaisuuden vaikutusta, joka on ollut ja on edelleen leimallista erityisesti suuremmissa (kauppa)-kaupungeissa.

Identiteettiongelmasta ja sen mukanatuomasta lisääntyneestä historian harrastuksesta puhuu myös Hella Haasse, Alankomaiden nais-puolinen Mika Waltari, monien ansiokkaiden historiallisten romaanien kirjoittaja, suosittu esiintyjä ja haastateltava. Haasse korostaa huumanneensa historiakiinnostuksen kasvaneen kaikkialla Euroopassa.

Hän on ahkera ja kysytty esiintyjä ja useiden TV:n keskustelu-ohjelmien vakiopuhuja. Hän toteaa, että Euroopan yhteisön muodostaminen on pakottanut hollantilaiset muiden ohella pohtimaan identiteettinsä, kulttuurinsa ja historiansa ominaispiirteitä. Hän ei näe ilmiössä epätoivotun kansallistunteen nousua.

Haasse pitää tarpeellisena, että kiihkeiden eteenpäinmenon vuosikymmenten (1960-1970-luku) jälkeen monilla on tarve astua askel taaksepäin ja pohtia olemassaolon peruskysymyksiä menneisyyden valossa. 60-luvulla ihmiset käänsivät selkänsä menneisyydelle, 70- ja 80-luvulla oli ehdottoman tärkeää olla katsomatta taakse. Tämä linja osoittautui pettäväksi. "Näen kaikkialla tradition kaipuuta. Olen elänyt tarpeeksi pitkään nähdäkseni elämän syklistyyden", toteaa tämä 75-vuotias kirjailijatar eräissä haastattelussa. Haassen viimeisimmästä kirjasta "Teeparonit" on otettu yhdeksän painosta kymmenen kuukauden aikana. Kirja kuvaa alankomaalaisen tee-viljelijäperheen vaiheita 1800-luvulla Indonesiassa.

Enää ei Alankomaissa puhuta isänmaasta tai isänmaallisuudesta kuten pitkään sotien jälkeen, puhutaan omasta identiteetistä (eigen identiteit). Sen tutkiminen, analysoiminen ja esittäminen (museot, näyttelyt, julkaisut) työllistää tänään monia. Ei ole sattumaa, että museo- ja näyttelykesä 1993 Amsterdamissa keskittyi "kultaisen vuosisadan" esittelyyn. Identiteettitutkimuksessa selvitetään sitä, mikä perinteisesti on ollut kaikkein "hollantilaisin", tyypillisintä tälle maalle ja sen kansalle. Oireellista on, että maan arvovaltaisimmassa, ja liberaaleimmassa, päivälehdessä NRC Handelsbladissa julkaistaan tänä vuonna kirjoitussarjaa "De Vaderlandse Herinnering", isänmaallisia muistoja. Esikuvana on ranskalainen Pierre Nora vetämä mentaliteettihistoriallinen projekti lieux de mémoire ("muistojen paikka").

Kirjoitussarjassa, jonka henkinen rakenne selvästi ilmentää aika-kautemme Marcel Proust-ihailua pyritään hahmottamaan sellaisia kansakunnan kollektiivisessa muistissa olevia tekijöitä (sota, maihailu, laulu, koti, rakennukset, muistomerkit, tietyt poliittiset tapahtumat jne.), jotka eniten ovat vaikuttaneet alankomaalaiseen identiteettiin ja omakäsitykseen. Tämän vilkkaan identiteetti-harrastuksen taustalla kritisoijat näkevät vaaroja. Identiteetin haku johtaa helposti omaihailuun. Siitä on lyhyt matka rasismiin ja ulkopuolisen torjumiseen, mikä on omiaan lisäämään jännitteitä alankomaalaisten ja täällä olevien ei-eurooppalaisten ulkomaalaisten välillä.

Laura Kolbe

Jatkuu seuraavassa Aviisissa.

SIVULLISEN SILMIN

Maarten Tengbergen

Millainen on suomalainen? Hollannissa ei ole siitä minkäänlaista ennakkokäsitystä. Ennen kuin tulin Suomeen, en ollut luonut mitään stereotyyppistä kuvaa suomalaisesta.

Suomi on hollantilaiselle liian kaukana, sieltä tulee liian vähän uutisia, että tuntuu kuin siellä ei koskaan tapahtuisikaan mitään. Muut Euroopan periferiamaat, kuten Portugali, Islanti tai jopa Albania ovat uutisissa useammin.

Ensimmäisen elävän suomalaisen tapasin 11 vuotta sitten ollessani opiskelemassa Leningradissa.

Me ulkomaalaiset opiskelijat asuimme kolmessa kerrostalossa Vasili-saarella kaupungin länsiosassa. Ensimmäisessä talossa asuivat länsimaista tulleet opiskelijat. Talossa asui myös sama määrä neuvostoliittolaisia opiskelijoita, joiden oletettiin pitävän meitä silmällä.

Seuraava kerrostalo oli tarkoitettu itäeurooppalaisille veljeskansoille ja kolmannessa asuivat tummat opiskelijat kolmannesta maailmasta.

Kolme kerrostaloa erosivat toisistaan tasoltaan: meidän talossamme nukkui kaksi ihmistä samassa huoneessa, itäeurooppalaisten talossa kolme ja kolmannen maailman neljä. Suihkuista tuli ensimmäisessä talossa lämmintä vettä joskus, toisessa vain kylmää vettä ja kolmannessa ei mitään. Kolme kerrostaloa olivat aivan eri maailmat: vallalla oli selvä apartheid.

Meidän talossamme asui ylsi suomalainen mies amerikkalaisten, englantilaisten, länsisaksalaisten, ruotsalaisten, ranskalaisten, italialaisten, hollantilaisten, neuvostoliittolaisten ja muiden kanssa. Hän oli pieni vaalea kaveri, joka oli sikäli erikoinen, että vältti kaikkea sosiaalista kontaktia sekä länsimaalaisten että neuvostoliittolaisten kanssa. Ketään tervehtimättä hän käveli käytävissä epäluuloisen oloisena, muuta hänestä ei tiedetty. Hän ei koskaan ottanut osaa illanviettoihimme. Eikä hän kuulunut mihinkään leiriin, ei länsimaiseen, jossa puhuttiin kaikesta vapaasti, huolimatta ihmisten erilaisuudesta, eikä neuvostoliittolaiseen, jossa oli opittu puhumaan tiettyjen sääntöjen mukaan. Hän näytti olevan suomalaisen puolueettomuuspolitiikan henkilöitymä. Myöhemmin Suomessa olen huomannut hänen käytöksensä olleen tyyppillisen suomalaisen; ulkomaailmasta eristäytymisellä oli jotakin tekemistä heikon itsetunnon ja pieni maa -kompleksin kanssa.

Hollannissa tapasin ensimmäisen suomalaisen vasta kun olin jo päättänyt muuttaa Suomeen. Hän oli Aimo Repo, Suomen suurlähetystön attaché Haagissa. Käsitellessään asioitani oleskelulupaa varten hän oli auttavainen ja korrekti, ja näytti olevan hyvillään tulostani nimenomaan Inkeröihin, koska oli itse kotoisin Anjalankoskelta. Ne muutamat keskustelut, joita kävin hänen kanssaan, merkitsivät minulle ensimmäistä tuttavuutta suomalaiseen kohteliaisuuteen, jota vielä kolmen vuoden jälkeenkin pidän suomalaisen virkamiehen ominaisuutena.

Voi olla, etteivät kaikki lukijat ole yhtä mieltä siitä, että kohteliaisuus on tyyppillinen suomalainen piirre. Jos joku sanoo mielipiteeni osoittavan enemmänkin kohteliaisuuden puutetta Hollannissa, hän saattaa olla oikeassa. Kaikki on suhteellista, tausta vaikuttaa ihmisen mielipiteeseen. Esimerkiksi japanilaiset pitävät hollantilaisia erittäin epäkohteliaina, venäläisten mielestä taas olemme hyvin kohteliaita.

Hollantilaiset virkailijat ja palveluammattien harjoittajat voivat olla ystävällisiä, mutta heittäytyvät samalla myös tuttavallisiksi ja yrittävät väen vängällä huvittaa asiakasta, usein hyvin ikävystyttävillä vitseillä - en kestä sitä.

Päätös oleskeluluvastani ei itse asiassa riippunut Aimo Revosta vaan jostakin näkymättömästä byrokraattisesta instanssista kaukana Helsingissä, Suomen ulkomaalaistoimistosta. Vaikka Suomella ei ole maailman vieraanvaraisimman maan maine, minun tapauksessani ei oleskeluluvan saannissa ollut paljon vaikeuksia, tulinhan jokseenkin sivistyneestä maasta, en ollut minkään äärijärjestön jäsen, kuulun kutakuinkin valkoiseen rotuun, enkä tullut "varastamaan" kenenkään suomalaisen työpaikkaa, koska toin oman työni mukana. Keijo Korhonen, Sulo Aittoniemi, Kari Suomalainen, 7.4. Kinanen tai muut ulkomaalaisten vihaajat eivät protestoineet.

Runsaat kolme vuotta myöhemmin: Mikä on suomalainen? Vastakseni kysymykseen minun on rakennettava jonkinlainen proto-tyyppi, jota ei ehkä todellisuudessa ole olemassa. Yksipuolisuus ja liioittelu ovat kuitenkin tarpeen, jotta kuva yleensä voitaisiin luoda. Verratkaamme tätä prototyyppiä hollantilaiseen prototyyppiin, kontrasti voi selvittää joitakin piirteitä.

Miten eroaa miespuolinen Homo Sapiens Fennicus Homo Sapien Nederlandicuksesta? Hollantilainen on pohjimmiltaan poroporvari. Sen sijaan että myöntäisi sen selkeästi hän yrittää kätkeä sen kaikin mahdollisin tavoin. Joskus hänellä on kausia, jolloin hän huutaa radikaaleja poliittisia iskulauseita: "Kaikki ydinaseet pois maailmasta, ensin Hollannista!" Hän ei kuitenkaan koskaan kiipeä barrikadille, vaan istuu mieluummin

pehmeään nojatuoliin takan, hyvän punaviini-asillisen ja piipun ääreen filosoimaan, miten huonosti kaikki on maailmassa.

Omahyväisesti hän rikkoo kaikki tabut, rakentaakseen niiden sijaan seuraavassa hetkessä uudet. Hänellä on ikävä työ ja ikävä elämä, mutta hän yrittää tehdä kaikkensa ollakseen kiehtova persoonallisuus. Hän pyrkii tekemään sinuun vaikutuksen kovilla mielipiteillä, yrittäen vakuuttaa olevansa pohjimmiltaan taitelija. Hän yrittää myös antaa porvarilliselle asunnolleen poikkeavan sävyn osoittaakseen itsekkin olevansa originelli. Mutta hän pysyy aina porvarina, joka hyvin harvoin tekee mitään todella omaperäistä.

Suomalainen sitä vastoin yrittää aina näyttää modernilta, puhdasoppiselta tämänpäivän mieheltä. Hän on häpeämättömästi kuluttaja, joka ympäröi itsensä luksusesineillä ja uusimmilla teknisillä leluilla. Hän yrittää mukautua amerikkalaistyyliseen elämään suosien jenkki-hattuja, suuria autoja, jättimäisiä supermarketteja sekä hyväksymällä mainokset televisiossa jopa filmien keskellä (filmejä katkovia mainoksia ei ole tietääkseni missään muualla kuin Yhdysvalloissa ja Suomessa). Mutta tämä on vain suomalaisen miehen ulkokerros. Sielussaan hän on vielä hyvin suurelta osin se villi mies, joka vähän aikaa sitten tuli luolastaan.

Hän pitää rauhasta, parasta mitä hän tietää, on mennä kesämökille, kalastaa, saunoa ja juoda olutta. Hän haluaa eristäytyä ja etsii yksinäisyyttä. Hän on "itämainen" sielu, mutta hän pyrkii pukeutumaan länsimaiseksi, kun taas hollantilaisella on "länsimainen" sielu, vaikka hän yrittää pukea itsensä eksoottiseksi.

Suomalaisen miehen sielussa on näkymätöntä alkuihmisen voimaa, joka pakottaa toisaalta kunnioittamaan, mutta toisaalta kummas-tuttaa. Suomalaisella miehellä on - vaikka se onkin fraasi -eräänlaista sisua, eräänlaista luonnetta. Tästä sisusta voi myös löytää todisteita historiasta 1900-luvulta. Se että Suomi saattoi pitää itsenäisyytensä, toisin kuin monet maat, on ehkä historiallinen ihme.

Suomalainen mies on macho huomattavasti suuremmissa määrin kuin hollantilainen. Hän harrastaa enemmän voimaurheilulajeja ja hänen käytöksensä ravintoloissa ja tanssipaikeilla on enemmän kukkomaista. Hän lähestyy "uhriaan" suoremmin, näyttäen tarkoitusperänsä

21

selvemmin (ainakin alkoholia nauttineena).

Hollantilainenkin haluaisi ehkä tehdä samoin, muttei uskalla, vaikka olisi hiukan juovuksissakin. Suomalaisella iskutaktiikalla on hyvin vähän tekemistä ranskalaisen L'art erotique'n kanssa, suomalaisen miehen metodi on pikemminkin soidinkäyttäytyminen. Minulla on epäilykseni, ettei se ole paras mahdollinen taktiikka suomalaisten naisten suhteen. Naiset näyttävät käyttäytyvän "iskupaikoilla" yhtä välin-pitämättömästi kuin naarastelkät Kymijoella tällä hetkellä urosten tapellessa niistä.

No, suomalainen nainen on oma aiheensa, josta kirjoitan joskus myöhemmin.

FINSE BAZAAR IN DE ZEEMANSKERK

Grote selectie van finse etenswaren en andere produkten, redelijke prijzen, drankjes en hapjes.

Vrijdag 25 november 12.00 - 21.00 uur.

Zaterdag 26 november 10.00 - 17.00 uur.

De Finse Zeemanskerk, 's-Gravendijksewal 64, 3014 EG Rotterdam.

FINSE BAZAAR IN AMSTELVEEN

Vrijdag 2 december 13.00 - 20.00 uur.

Ev.lut.kerk., Amsterdamseweg 311, Amstelveen.

SUOMALAINEN BASAARI MERIMIESKIRKOLLA

Suuri valikoima suomalaisia ruokatavaroita ja muita tuotteita, kohtuuhinnat, erilaisia juotavia ja pikku syötävää.

Perjantai 25. marraskuuta klo 12.00 - 21.00.

Lauantai 26. marraskuuta klo 10.00 - 17.00.

Suomen merimieskirkko, 's-Gravendijksewal 64, 3014 EG Rotterdam.

SUOMALAINEN BASAARI AMSTELVEEN'SSÄ

Perjantaina 2. joulukuuta klo 13.00 - 20.00.

Amstelveenin ev.lut.kirkko, Amsterdamseweg 311, Amstelveen.

INTERVIEW MET DE HEER K. EBBELING, VOORZITTER VAN DE ATLETIEKVERENIGING "SUOMI" TE SANTPOORT.

Vanwaar dit interview zult U zich misschien afvragen, welnu, een schrijven afkomstig van het bestuur van bovengenoemde atletiekvereniging, gericht aan de Ambassade Finland te Den Haag, in kopie doorgestuurd naar de Vereniging Nederland-Finland, maakte ons bijvoorbeeld al nieuwsgierig naar het feit hoe deze naam is ontstaan.

Mijn eerste vraag aan de heer Ebbeling luidde dan ook: Waarom is destijds voor de naam "SUOMI" gekozen?

KE: De oprichters hebben niet alleen uiting willen geven aan hun bewondering voor de Finse atletiektraditie, door de vereniging de naam "Suomi" mee te geven hebben zij ook een link proberen te leggen tussen de Finse en Nederlandse samenleving.

Helaas zijn deze overwegingen in de loop der tijd wat naar de achtergrond verdwenen en heeft de vereniging zich ontwikkeld tot een gezonde atletiekvereniging met een wat eigenaardige naam.

YS: Dan zult U zeker nogal eens worden gevraagd wat de betekenis is van "Suomi". Schiet U een leuke anekdote te binnen?

KE: Het publiek vraagt zich dit inderdaad weleens af, het komt regelmatig voor dat tijdens wedstrijden, wanneer de atleten gekleed in trainingspak (met rugembleem "Suomi") voorbijkomen men roept: Kijk nu, Finnen !!??

YS: Wanneer is de vereniging "Suomi" opgericht en hoe heeft het ledenaantal zich in de loop der jaren ontwikkeld?

KE: De vereniging is op 20 augustus 1941 opgericht. De Finnen waren destijds en zijn ook heden ten dage sterk vertegenwoordigd in het onderdeel "speerwerpen", een typisch Finse traditie. Paavo Nurmi, en hardloper uit de tijd van de oprichting, was en is onder velen onder ons nog steeds een begrip.

YS: Hoeveel leden telt de vereniging momenteel?

KE: 310 leden, waarvan 110 senioren en 200 junioren in de leeftijd tot 16 jaar, waardoor "Suomi" tot een middengrote atletiekvereniging van Nederland gerekend mag worden. Wat betreft de ontwikkeling van het ledenaantal is het opvallend te noemen dat sinds "Suomi" sedert 7 jaar over een eigen akkomodatie beschikt, het aantal leden over met name de afgelopen vier jaar met 50 tot 60% is toegenomen.

YS: Welke onderdelen van sportbeoefening vallen onder "atletiek"?

KE: Het onderdeel hardlopen zal bij een ieder bekend zijn, de vereniging beschikt over een eigen kunststofbaan (welke de snelheid tijdens het lopen bevordert). Daarnaast bestaat er het zgn. technische onderdeel, ook wel "meerkamp" genoemd. Hierbij moet men denken aan bijvoorbeeld speerwerpen, kogelstoten, discuswerpen, hoog- en verspringen.

YS: Wat voor faciliteiten heeft Uw vereniging ter beschikking voor haar leden?

KE: Zoals gezegd, een kunststof buitenbaan, kleedruimten met douches en een eigen clubgebouw met kantine. Binnenkort wordt onze outillage uitgebreid met voorzieningen voor fitness en powertraining daar de meeste atletiekbeoefenaars van tegenwoordig ook aan krachttraining doen.

YS: Hoe vaak traint men gemiddeld per week (in uren) en kan men elke dag terecht voor een training?

KE: In het algemeen traint een gemiddeld lid minimaal zo'n 4 uur per week. De leden kunnen 5 dagen per week (maandag t/m vrijdag) volgens vooraf bekend les/trainingschema trainen. Een van de activiteiten die 2 x per week plaatsvindt is de zgn. "trimgroep". Gemiddeld kan men toch al snel op zo'n 60 tot 70 deelnemers per trainingsuur rekenen. Een onderdeel met een opkomst die goed te noemen is.

YS: Heeft de vereniging vast personeel of werkt men uitsluitend met vrijwilligers?

KE: De vereniging heeft gediplomeerde professionele mensen in dienst die de atletiekbeoefenaars gedurende hun training begeleiden.

YS: Wat is de leeftijd van Uw jongste en Uw oudste lid binnen de vereniging?

KE: Het jongste lid is 5 jaar en het oudste lid is naar ik meen te weten 63 jaar.

YS: In Uw schrijven aan de Ambassade deelde U mee dat er zowel op regionaal niveau alsook landelijk wedstrijden worden georganiseerd. Kunt U enige van dit soort wedstrijden noemen en toelichten?

KE: Jaarlijks terugkerende wedstrijden zijn o.a. de Heidemij-bokaal, (Heidemij, baanontwerper) een sponsorloop met nationale bekendheid. De Pim Mulier-loop (Pim Mulier, oprichter van diverse sporten w.o. atletiek in Nederland), die meestal in het voor- of naseizoen wordt gehouden. Ter informatie, de meeste wedstrijden vinden in de periode Mei-September plaats. Een andere nationaal bekende wedstrijd is de "Pierloop IJmuiden", waaraan ook topatleten deelnemen. Een organisator vanuit "Suomi" stelt een wedstrijdagenda samen en door het houden van districtsvergaderingen (met andere atletiekverenigingen), wordt bekeken of er geen dubbelafspraken voorkomen.

YS: Een van de gedachten binnen Uw vereniging is dat U 1 x per jaar een loop zou willen organiseren, genaamd de "Suomi-loop", waarbij een vertegenwoordiger van de Finse samenleving de relatie met Finland zou kunnen symboliseren. Aan welke vertegenwoordiger(s) denkt U dan ?

KE: Dat kunnen personen zijn, werkzaam bij bijvoorbeeld bedrijven van commerciële aard die zich willen associëren met gezondheid, prestaties en een evenwichtige levensinstelling van Nederlandse atleten en hun achterban.

YS: Zijn er andere activiteiten naast het sportieve element die door/voor Uw leden worden georganiseerd? Te denken valt aan een clubblad, jaarlijkse bijeenkomst zoals bijvoorbeeld een nieuwjaarsreceptie o.i.d.?

KE: Er wordt inderdaad 1 x per jaar in het clubgebouw een feestavond voor de senioren gegeven, deze vindt meestal plaats in december, ook houden wij voor onze leden een nieuwjaarsreceptie. Voor de kinderen wordt er met Pasen en Sinterklaas een bijeenkomst met activiteiten georganiseerd. Daarnaast hebben wij een eigen clubblad, genaamd "De Sintelbaan", dit blad verschijnt 10 x per jaar.

Verder is het leuk om te vermelden dat er een commissie van leden is geweest die destijds een actie, genaamd "de race tegen de klok" op touw heeft gezet. Het resultaat hiervan is dat de vereniging extra financiële middelen ter beschikking heeft gekregen en zo een wedstrijd met tijdprinter heeft kunnen aanschaffen. Zoals U zult begrijpen is deze tijdens de wedstrijdlopen van groot belang.

YS: Tot wie kunnen onze leden die nadere informatie over Uw atletiekvereniging wensen zich wenden?

KE: Geïnteresseerden kunnen telefonisch inlichtingen inwinnen bij de voorzitter, de heer K. Ebbeling, bereikbaar onder tel. nr.: 02550 - 33800.

YS: Namens het bestuur van de Nederland-Finland Vereniging wil ik de heer Ebbeling graag bedanken voor het interview en de leden van "Suomi" veel plezier en succes toewensen in het uitoefenen van hun favoriete sport.

Purmerend, 18-10-1994
Yvonne Souweine

MEDEDELINGEN - TIEDOTUKSIA

AU PAIR

Holl./suom. perhe, 3 lasta (11,9,5) + kotieläimiä, pienestä Pohj.Holl. maalaiskylästä, etsii pidem. aikaista luotettavaa, 20-50 v. suom. "au-pair-tyttöä" asumista ja pientä taskurahaa vastaan. Yst. vast. Sari de Boer tel. (0)2245 - 1595.

Ned./fins gezin met 3 kinderen (11,9,5) + huisdieren, woonachtig in een kl. N.H. dorp zoekt voor een langere periode een flinke finse "au pair-meisje" tussen 20-50 jaar, tegen inwoning en kl. zakgeld. Vriend. resp. Sari de Boer tel. (0)2245 - 1595.

7.nnet NAISTENPÄIVÄT 11-12 maaliskuuta 1995 !!!

Aiheena: Ilon ja surun herkät hetket.

Lisää tietoa seuraavassa numerossa.

Yhteyshenkilö: Pirjo Okon-Vänskä, Looijerstraat 1, 5711 VJ Someren. Tel. 04937 - 95501.

!! OPROEP AAN LEDEN IN ENSCHEDE EN OMGEVING !!

In verband met een studiebezoek aan het Instituut voor Beeldende Kunst, zoekt een jong 3-persoons gezin uit Helsinki zo snel mogelijk woonruimte (voor ca 6 maanden) in Enschede of omgeving.
Toelichting: Rune Frants, tel. 02503 - 15891.

COLOFON

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht in 1923. AVIISI is het officiële kontaktorgaan van de vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Alle leden ontvangen AVIISI gratis.

Redactieadres: Secretariaat, Paulaland 11, 2591 JC Den Haag, 070- 38 55 66 9.

Advertenties: Bernard Westerman, p/a Finland Vakanties Westerman, Keizersgracht 628, 1017 ER Amsterdam, tel. 020-6382192, fax 020-6384949

Vormgeving: Andrea Svedlin

Illustraties: René Souweine

Eindverantwoording: Het bestuur

Drukwerk: SK Bedrijven, Den Haag

Oplage: 900

Kopij (indien mogelijk op diskette: WP 5.1) dient uiterlijk per de 1ste van de maand voorafgaand aan die van de publikatie in het bezit van de redactie te zijn.

Algemene informatie en adressen:

Vereniging Nederland-Finland

Secretariaat/ledenadministratie: Hannele van Blijswijk, Paulaland 11, 2591 JC Den Haag, tel: 070 - 38 55 66 9.

Voorzitter: Rune R. Frants, Wilsonstraat 85, 2131 PM Hoofddorp, tel. 02503-15891, fax 071-276075 (werk)

Vice-voorzitter: Terttu Jansen-Heikurainen, Delistraat 36, 2585 XB Den Haag, tel. 070-3504942

Penningmeester: Theo van der Linden, Schenkeldijk 60, 3284 LP Zuid-Beijerland, tel. 01866-1444

Secretaris: Bernard Westerman, Reguliersgracht 32, 1017 LP Amsterdam, tel. 020-6265862, fax 020-6384949 (werk)

Leden: Tuula Kusters, Auli Snickers, Yvonne Souweine

Ambassade van Finland

Groot Hertoginnelaan 16, 2517 EG Den Haag, tel. 070-3469754.

De Finse Zeemanskerk

's-Gravendijkwal 64, 3014 EG Rotterdam, tel: 010-4366164.